

KOMENTAR: DATI RIJEC ZRTVAMA

Author: [Emir Suljagic](#)

Ono sto je rekao svjedok B-1701 mozda nece dovesti do osude Milosevica, ali su u svjedocenjima poput njegovog pravo na rijec stekle brojne bezimene zrtve jugoslavenskih ratova

Stradanja o kojima je ovog tjedna na sudu govorio svjedok pod sifrom B-1701 vrlo su vazna za daljnji tok sudjenja Slobodanu Milosevicu. Ali, ne iz onih razloga koje obicno imamo u vidu kada govorimo o svjedocenjima.

Prica svjedoka kako je bio zarobljen i kako je dva puta gledao u lice smrti, pri cemu je oba puta prezivio, svakako je neobicna i sokantna (vidi Sudsku kroniku u ovom izdanju).

Prvo pogubljenje prezivio je tako sto je Srпкиnja koja ga je namjeravala ubiti nacinila predah kako bi popila gutljaj rakije. Drugi put smrt je izbjegao tako sto se - nakon sto su ga meci mimoisli - bacio u rijeku i glumio da je mrtav.

Na prvi pogled reklo bi se da ova prica nece imati nikakvo narocito znacenje za postupak koji se vodi protiv Milosevica. Medjutim, patnje ovog covjeka predstavljaju tek prvu kariku u jednom vrlo dugom lancu. Da bi isposlovali osudu optuzenog, tuzioci moraju dokazati povezanost spomenutih ubojca i samog Beograda.

Stoga veci dio sudjenja Milosevicu zapravo protjece u znaku ponekad zbunjujucih nastojanja da se rasvijetle pravi razmjeri optuzenikovog utjecaja u Hrvatskoj i u Bosni.

Jedan od vjestaka citave je dve godine proveo proucavajuci finansijsku dokumentaciju drzave Jugoslavije. Drugi su "procesljali" vise tisuca stranica sluzbenih izvjestaja u nastojanju da rasvijetle makinacije putem kojih je funkcionirao aparat Miloseviceve vlasti.

Premda i B-1701 i te kako dobro zna sto su ucinile snage sigurnosti, on nije u stanju potvrditi onu povezanost cije postojanje tuzioci nastoje dokazati. Pa ipak, neposredni svjedoci zlocina - poput B-1701, nepismenog sumara iz sela Glogova kraj Bratunca - predstavljaju kljuc svih sudjenja za ratne zlocine.

Svjedoceci o uzasima koji su se odigrali tokom bosanskog rata, ovakvi svjedoci pridonose da postojanje zlocina, navedenih u optuznici, bude definitivno potvrđeno i omogucavaju da cujemo i glas samih zrtava.

Nije im lako govoriti o onome sto su dozivjeli. Mnoge stolice na kojima su sjedili oni koji su svjedocili protiv Milosevica natopljene su znojem. Mnogi svjedoci su se rasplakali. A neki od njih nisu bili u stanju ni pogledati okrivljenog.

Prvi svjedok koji se pojavio u okviru dokaznog postupka za Kosovo bio je Albanac koji je ostao bez 34 clana svoje sire porodice. On je govorio ledjima okrenut optuzenom: pogledao ga je tek jednom, dok je u pratnji pripadnika UN-a izlazio iz sudnice.

Proteklog tjedna nismo bili u prilici vidjeti svjedoka B-1701, jer je on bio skriven iza zastora i zasticen neprobojnim staklom. Pa ipak, mogli smo mu cuti glas. Njegovo svjedocenje nije bilo narocito rjecito. U vise je navrata bio prinudjen priznati kako je zaboravio neke datume, te kako puno vaznih detalja nije ni zapamtio. Medjutim, uspio je pruziti nam vjernu sliku patnji kroz koje je prosao.

Jedan od osnovnih ciljeva ovog suda jeste i pokretanje procesa pomirenja. A već i samim ispovijedanjem vlastitih patnji - pojavljivanjem na sudu, odnosno pred licem zakona - ovakvi svjedoci daju krupan doprinos zadovoljenju pravde.

Upravo u svjedočenjima poput ovoga oslušujemo glas svih onih bezimnih zrtava koje predstavljaju stravičnu bilansu jugoslavenskih ratova. Pojavljujući se na sudu, te zrtve su u prilici ponovo steći ono čega su tokom rata bile lišene - svoju prošlost, povijest svoje obitelji, svoje supruge, sestre i djecu, svoje dostojanstvo.

Emir Suljagic je izvjestac IWPR-a iz Haga.

Location: [Kosovo](#)
[Croatia](#)
[Bosnia and](#)
[Herzegovina](#)

Source URL: <https://iwpr.net/sr/global-voices/komentar-dati-rijec-zrtvama>